

Nempe ab eis Virorum Summe, et dum Te frui
 non datur, nec populo laetior et diis, nec Solis melius
 nitent. Vultum redde. Atqui, quid reddas? discessi;
 sed Tuus, quoque vero venora profiterar, omnibus
 vel inuitis sursumus. Quem ad Te deferri (Constanti)
 Virgilianum jussi, eum et non displicuisse Tibi
 credo, et me sine risu transmissum, ubi non
 caperata fronte, ea animadvertos, quae nec belli
 homines damnent, nec abhorreant a Sacris Nupti-
 = alibus. Heros Guibelmus, affinis tuus, si quid
 ferum in partes veniat, dicit me Tibi, me sibi
 esse littera una plus quam medicum. Nec
 depudui, nec sum hominis mendaculum:
 ceterum vero me in hunc diem quid obtinui
 illius beneficii, cuius ^{Tuae humanitati} toto me debitorem assere
 profiteor. Quam dabitur poterisq; fore me
 meaq; desidero; fave homini amississimo;
 sed non nisi quae possit demereri videbitur.
 In quam partem peccato potius, et ignoscere scribere
 = ti intempesta, ultra umbilicum mortua nocte,
 solvisti se in somnum, ad quartam matutinam
 discessuro, et quod caput nri Quem jam saevus
 equis orans afflavit anhelis. Habe pono
 Virorum Summe

Mentis virtutibus vestris
 aeternam vestigate

Grafwinckelium
 18 Junij 1674.

1667

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Vestrum Summo,
D Constantino Hugemo,
Lutchemo, Terkhemo,
Monacholando etc. Senatori
Auraco, in humanissimas
Manus.